

Milyen talentumod van?

A talentumokról szóló példabeszéd meglehetősen kemény, szinte félelmetes képet ír le a történetben szereplő úrról. Ez az idegenbe készülő úr, aki pénzt, talentumokat bíz szolgáira, majd pedig visszatérése után elszámoltatja őket, Istent jelképezi. Hogyan egyeztethető össze ez a félelmetes kép a jóságos, az irgalmas, az ember felé szeretetét kimutató Istennel? Az egyik szolga ezt mondja: „Uram! Tudtam, hogy kemény ember vagy, ott is aratsz, ahová nem vettél, és onnan is szüretelsz, ahová nem ültettél.” És az úr nem utasítja vissza ezeket a szavakat, hanem megerősíti őket, és ezen szavak értelmében szabja ki a szolgára a büntetést. Ebben a példabeszédben Isten valóban félelmetesnek tűnik.

Érdeemes tennünk egy fogalmi tisztázást. A vallási nyelvzetben használjuk az istenfélelem szót, ez azonban nem azt jelenti, hogy állandóan rettegünk Istentől. Az istenfélelem erény, pozitív tulajdonság. Isten iránti tiszteletet jelent,

az ő nagyságának és hatalmának elismerését. Az istenfélelem értelmem meghajlását jelenti a világot megteremtő, az embert létezésre hívó és az ember számára az erkölcsi rendet megszabó Isten előtt. Az istenfélelem annak elismerését jelenti, hogy Isten igazságos és joga van megjutalmazni a jókat és megbüntetni a rosszakat. Ha nem tartom be az Istentől származó erkölcsi törvényt, akkor jogosan tartok az isteni büntetéstől. A várható büntetés valóban félelmet ébreszt bennem, ez is része az istenfélelemnek.

De ha Isten parancsai szerint élek, akkor nincs félnivalóm. Ha szeretettel fordulok Isten felé és embertársaim iránt is gyakorlom a szeretetet, akkor nincs okom félni az Istentől.

Istennek vannak elvárásai az emberekkel szemben. Mindannyian kapunk tőle valamilyen talentumot, jó képességet, tehetséget. Van, aki többet, van, aki kevesebbet. A mindenhez értés és a mindentudás képességét nem adja meg Isten senkinek, de kifejezetten ehelyett megadja a szerénység képességét.

Isten elvárásai

A példabeszéd tanulsága szerint a gazda elvárja, hogy szolgálói kamatoztassák a rájuk bízott talentumokat. Ugyanígy Isten elvárja tőlünk, hogy használjuk és fejlesszük mindazokat a jó tulajdonságokat, amiket adott.

Azt is elvárja tőlünk, hogy ne csak a magunk javára használjuk ezeket, hanem embertársainkat is segítsük velük. Soha ne azt nézzük, hogy a másik mit kapott, ne irigykedjünk rá, mert mi is kaptunk valamit, és tőlünk nem a másik személy talentumait fogják számon kérni, hanem azt, amit mi kaptunk. Mások bírálatának és megítélésének képességét Isten szintén nem szokta bőkezűen osztogatni, cserébe viszont az őszinteség képességét adja, hogy bűneinket könnyebben beismerjük.

Adj nekünk bölcsességet!

Mindenható Istenünk! Te megbízol bennünk és arra kérsz minket, hogy talentumainkat helyesen használjuk fel.

Segíts, hogy felelősségünk tudatában minden talentumunkkal, képességünkkel és adottságunkkal a te dicsőségedet szolgáljuk, és segítsük mások és magunk örök üdvösségét! Te nem kívánsz lehetetlent tőlünk, csupán azt, hogy munkatársaid legyünk, fedezzük fel magunkban talentumainkat és akaratod szerint éljünk azokkal. Adj nekünk bölcsességet, önzetlenséget és szelídséget, hogy a teremtett világot jobba tegyük! Segíts minket, hogy minden adottságunkkal önmagunk és mások üdvösségét segítsük, s ezáltal dicsőséget szerezzünk neked.

Évközi 33.
vasárnap

Péld 31,10-13.19-20
1Tessz 5,1-6
Mt 25,14-30

Hétfő

1Mak 1,10-15.41-43
54-57.62-64
Lk 18,35-43

Kedd

2Mak 6,18-31
Lk 19,1-10

Szerda

2Mak 7,1.20-31
Lk 19,11-28

Csütörtök

1Mak 2,15-29
Lk 19,41-44

Péntek

1Mak 4,36-37.52-59
Lk 19,45-48

Szombat

1Mak 6,1-3
Lk 20,27-40

Krisztus, a mindenség királya

Ez 34,11-12.15-17
1Kor 15,20-26.28
Mt 25,31-46